

mož in 35 kanonov. V Afganistanu pa mislijo koncem aprila udariti v Kabul. V južnej Ameriki so tri do sedaj prav mirne in srečne republike: Čile, Bolivija in Peru. Sedaj pa se pripravljajo na hudo vojsko, ker so se sprle med seboj zaradi neklih solitarskih rud. Bolivijanci in Čilenci se bodo najprej spopali, Peruvijanci še omahujejo; vendar podpirajo bolj prve, nego druge!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogoški iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XVI. Pred svojim odhodom iz dolgočasnega tabora pri neprijaznih Žepčah doživel sem še mnogo zanimivega, česar nij, da bi zmolčal. Moral sem namreč dne 21. avg. spolniti obljubo, pred nekerimi dnevi dano katoliškemu župniku na Osovi, ki me je vedno nadlegoval po svojem pomočniku, da ga obiščem, kakor hitro mogoče. Priletni mož bi sila rad po dolgih letih zopet videl kat. duhovnika iz kat. Avstrije. Pošiljal mi je glas, da je uže vsa okolica mirna, da se nij bati nobene ne-zgode od ktere koli strani. Da si nijsem bil dobre volje potovati v tem burnem času daleč tje gori v strme brabe in gosto zaraščene bregove, poslal je vendar rečenega dne dobri o. frančiškan čilega konja, da me ponese na njegov dom. Fra Mato pride v tabor in mi napove, da danes moram z njim, ker se ponuja tako lepa prilika: spremljal naju bode najbogatejši turški beg iz Žepeč. Ker nijsem imel pametnega izgovora, udam se kmalu želji brata frančiškana, s katerim se takoj napotim k hiši čitateljem uže znanega Štjepana, kjer je stal župnikov konjič. Proti pol desetim prižene tudi Agan-beg 2 lepa vranca, ednega za se, drugega za fratra. Ta beg, mladenič kakih 20—22 let, ima velika posestva, ki ga pa neki malo veselijo, ker so mu starši in tudi sorodniki pomrli, tako da se čuti prav nesrečnega in nezadovoljnega pri vsem svojem bogastvu. Postave je lepe, čvrste in ponosne. Obrto glavo mu je kril črno-rudeči fez, zamotan v pisan, dragocen turban ali saruk. Obleko je nosil svilnato, bogato zarobljeno s zlatom in srebrom. Bilo je veselje gledati tega mladega turčina, ko je zajabal brzega žrebca, kateremu so segale grive skoro do zemlje, in kterege sedlo, privezano na gostodlakasto medvedovo kožo, je žarelo v solnčnem svitu vsled dragotnih okovov, da se je gledalcu pred očmi blešilo. Iz početka je bil večji del v se zamišljen, čemernege lica in nič prav prijaznega pogleda. Jezdil je rad kakih 20 korakov za nama. Ko sem ga nalašč uprašal, je li varno jezdariti po teh gluhih šumah ter se nij ničesar bati, odgovoril mi je osorno: valaha! (boga mi) ništa, gospodine! ništa. In tako smo jahali trojica črez ledine in livade, črez grm in trn, črez klance in srobotne lance, črez strnine in pe-

čine, črez reke in jarke, mimo senčnatih gajev in sadunosnih rajev, mimo razpalih lesenjač in porušenihi fernjač, mimo skrivnostnih razvalin in starodavnih ostalin in jahali smo! — Kdor nas je srečal, nazdravil nam je spodobno. Bil je katoličan, rekel je spoštljivo: Hvaljen Jsus! in se nasmejaj svojemu dušnemu pastirju rekoč: kako ti fra Mato? je li si zdrav? In ako je ta odgovoril, da je pri polnem zdravju, onda je vskliknil Bošnjak: fala Bogu! fala Bogu na daru! Bil je pa hrišćanin ali pravoslavni kristijan, želel nam je razun krepkega zdravja še sto dobrihi časov. Če jo je pak turčin nasproti primahal, ozrl se je samo po mogočnem begu, kakor svojem bratu in somišljencu, ter mu zaklical: Saba hajrosun! (dobro jutro) in še pristavil Salam alečun! (mir ti bodi); na kar mu je beg ne ravno preprijazno odzdravil: alah rasosun! (bog daj) in alečun salam! (tebi mir). S poslednjimi besedami se smejo le mohamedanci pozdravljati, drugi nikdo, prvih pa se zamorejo tudi kristijani posluževati, posebno, kedar treba turške sosede pozdravljati. Pozdravljajo pa se Bošnjaki radi in še prav lepo. Kako so me mikale osebe, ktere smo srečavali, in kraji, mimo kterih smo dirjali, tako me ni malo zanimal pohlevni „bielan“, ki me je nosil prav yarno in lepo po vseh še tako vratolomnih potih. Čuditi se moraš, kako bosanski konjič vestno stopa in zanesljivo, naj je cesta še tako slaba in ozka. Prepustiš mu lahko prosto voljo in sediš mirno na njem, a bati se ti nij, da bi te otresel za kakšno pečino, ali v globok prepad. Brez vsake nesreče došla sva s frančiškonom proti 1/2 12. do farovža, ki stoji na veselem griču med košatim, sadunosnim drevjem. Beg je kake četvrt ure zaostal. Ne vem, zakaj je bil tako klavern in otožen, ko vendar kaže njegova narava, da je živahne vroče krvi. Župnik se je močno razveselil nad mojim pohodom in me je takoj odpeljal v svoje stanovanje, ki obstoji iz 2 majhnih pa lično urejenih sobic. Pohištvo kakor stoli, mize, omare, postelj, police in druga ropotija je bila vsa iz mehkega lesa ali belo umita. Po prvem prijateljskem pozdravu prinesla je koj stara ženica „baka“ najbistrejše rakiije ali slivovice, ki je odločena le za daljne goste, in po vrhu še majolko črnega vina hercegovinca. Pili smo dobrodošlico, pili smo na slavno osvobojenje slavne Bosne, na zdravje junaške avstrijske armade, na čudežno trpežnost, nekaljeno, strpljivo udanost in gorečo ljubezen krščanskega bosanskega naroda do častnega križa itd. Potem nam postreže čohasti kiridžija (sluga) z belo kavo, da jo srebujemo in zraven duhan pušimo, dokler se obed ali ručak ne skuha. Ko smo že bili mi židane volje, prišel je še le beg in prav čedno pozdravil očeta župnika. Tega namreč spoštuje kakor svojega očeta, ker mu je nedavno najbrž življenje rešil. Vstaši so ga silili, naj potegne z njimi v boj proti „švabom“, ali ker se je protivil, žugali so ma s smrtjo: zato jo je pobrisal v hribe in tu ga je pod

svojo streho skril župnik, za katero velikodušnost se turčin sedaj prav hvaležnega skazuje.

(Dalje prih.)

Smešničar 15. Dijak pride ob praznikih domu in pravi starim šolskim znancom: jaz vam zamorem dokazati vsako reč. „No“, seže mu eden v besedo, „tedaj pa nam dokaži, da ima naša mačka 3 repe“. Dijak: to mi je gurača. Glejte, nobene mačke ni, ki bi imela 2 repa. Dobro, če pa nobena mačka nima 2 repov, tedaj mora ena mačka na vsak način po eden rep več imeti, kakor pa nobena mačka, in tedaj ima vaša mačka 3 repe!

Razne stvari.

(*Cesar Franc Jožef I.*), kužnica v spomin srebrne poroke, izdana od slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani, popisuje življenje našega cesarja in cesarice. Prodava jo učitelj g. M. Močnik v Ljubljani po 17 kr. s poštnino vred!

(*Zemljiščne rešitvene obligacije štajerske*) imajo 30. aprila t. l. svoje 47. izžrebovanje.

(*Oko izstrelil*) je 6letnej deklici posestnika Jak. Krefta v Očeslavcih nek 18letni fant, ko je z nabito pištolo se igral.

Nemškutarski volivec g. Alojz Leonhard iz Karčevine pri Mariboru mora iti v kajho sedet celih 14 dui, ker je s pajdašom A. Pichlerjem lani na Tezenskej stezi vračaje se iz lova 2 slovenska kmeta pretepaj, da je enemu roko strl!

(*Konkurz napovedal*) je štajerski fužinar g. vitez plem. Friedau; premoženja ima 4½ milijona dolga pa 10 milijonov! Zopet „krah“!

(*Difteritis*) ali vratna vnetica hudo razsaja v okolici „Leskovec“ slov. bistriškega okraja. Umrlo je 14 oseb, med temi dve 16letni deklici in 7 šolarjev.

(*V št. Martinu pri Slov. Gradcu*) se je užgalo g. Knappovo gospodarsko poslopje 29. marca zvečer in pogorelo. Škode je 1200. Vsa vas bila je v nevarnosti, ko bi bil kak veter potegnil. Grdo pa je, da gasilci slov. graškega gasilnega društva s svojo brizgalnico niso prišli na pomoč.

(*Iz Slov. Bistrice*) poizvemo, da se je ondi zavolj zaostale dače na den sv. Matije letos prodal po dražbi voz s konjem vred za 19 fl, in še eden nov voz za 15 fl.

(*Advokati zgubijo*) pri Brandstetterju, bivšemu poslancu, 10.000 gold., posojevalci denarjev pa 300.000 fl.

(*Mesto zdravnik*) v Ribnici na Pohorju je do 15. maja t. l. razpisano. Od občin dobi za zdravljanje ubogih kot nagrado 150 fl. Slovenski mora znati. Prošnje se naj pošljejo občinskemu predstojništvu v Ribnici (Reifnig a. d. Kärntner Bahn.)

(*Vlomili*) so nepoznani tatove pri Spolenakovih v št. Juriju na južnej železnici, odnesli mesa in klobas, se napili vina in naposled 3 polovnjakom čepe izbili, da je vse vino izteklo.

(*Strašen ogenj*) je bil v sredo 2. aprila v spod. Gorici fare Cirkovske. Nek 6letni otrok je blizu slame zakuril in hipoma je bilo 16 hiš v plamenu, le prva in zadnja je ostala, škode je 15600 fl. zavarovani so baje vsi.

(*Advokat dr. Jug*) pri sv. Lenartu v Slov. goricah ne sme dalje poslovati, odvetniška zbornica štajerska mu je to začasno prepovedala. Zopet je dobil eden izmed nemškutarjev po hrbtu!

(*Osepnice*) prenehale so skoro popolnem v Mahrenbergu, Vuharjih, Ribnici in Hudem kotu!

(*Ukradli*) so kučaja Horvatu pri „belem volu“ v Celju 409 fl. prihranjenega denarja, med tem je bilo 80 samih petakov.

(*Obsojeni*) so Matevž Seme na 6, Štefan Golovšek na 7 in Anton Seme na 6 mesencev v ječo, ker so ubili Gašperja Pajka blizu Žavca; 77letni Matija Poš v Rogozi maribor. okraja zarad goljufije na 3 mesence v težko ječo, Franc Schwertführer, gozdar grajščine Faalske nad Mariborom, zarad goljufnega prodavanja drv na 2 leti v ječo; to je tisti človek, ki je največ rodbinske nesreče kriv, vsled katere je vrli Paul Glaser v Rušah moral prerano umreti.

(*Utonil*) v Frankolah 5letni dečko J. Mosiča.

(*Pregostoljubljen*) je bil posestnik Delčak pri sv. Martinu v Rožnej dolini, neka mestna potepinka je nekaj časa pri njem slonela in naenkrat preminola z oblekami, platnom in denarjem; škode je naredila za 50 fl.

(*Častno srenječanstvo*) podelili so Frankolovčani okrajnemu glavarju Haasu. Bodi jim!

(*Za sodnijskega adjunkta*) pride g. Deu v Slov. Bistrico, g. J. K. Grečar in g. Šventner v Šmarijo, g. Jan. Jezernik k sv. Lenartu in g. M. Novak v Kozje.

(*Za orglarski poduk*) pri g. Badni v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici oglasili so se do sedaj 4 učenci!

(*Spremembe med učitelji*) g. Janez Kocmut je postal nadučitelj pri sv. Vrbanu zunaj Ptuja, g. Dolmač učitelj v Svetinjah in g. Končan pri sv. Emi stopita v pokoj, g. Orač postane ud okrajnega šolskega sveta v Rogacu, šola v Prošinu pa 2.azredna.

(*Dražba.*) 15. aprila Anton Cizej v Trnovi, Fric Skubic v Langeku 7700 fl., Jurij Tadiua v Podelatu 5085 fl. 16. aprila dr. Breznik v Mariboru 300 fl. dr. Jug pri sv. Lenartu 44.380 fl. Jozefa Podbrežnik v Gornjem gradu 900 fl. Aug. Majhenič v Svičini 5801 fl. Jak. Sagadin v Pretrežah, Jan. Maurer v Celju 3520 fl. 18. aprila Jak. Škorjanc v Šmariji 2050 fl.

Listič uredništva in opravištva. G. J. P. naročnina letošnja je še dolžna. G. Č. prav imate, ali bati je se konfiskacije, časi so premagjarski. G. ? v Brežicah; nepodpisane reči mečemo v papirni koš. G. T. in J. v Rečici; rake zahvalnice niso navadne in č. duhovščini ne všeči! G. B. stari Andrašek naj vrlo pisma nosi pa bo vse prav; da je pošten, tega mu ni nihče tajil. Dopisi od Otersbaha, Ljutomera, sv. Jakoba, Travnika prihodnji!